Evropski parlament
2024-2029

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

2025/2184(INI)

26.2.2026

OSNUTEK POROČILA

o izvajanju Priporočila Sveta z dne 30. oktobra 2020 o Mostu do delovnih mest – okrepitev jamstva za mlade in nadomestitvi Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino
(2025/2184(INI))

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

Poročevalec: Hristo Petrov

VSEBINA

Stran

OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV 3

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....6

PRILOGA: IZJAVA O PRISPEVKIH 11

OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV

To poročilo o izvajanju ima jasen cilj: aktivna podpora zaposlovanju mladih naj postane politična prednostna naloga v središču agende EU in nacionalnih politik. Jamstvo za mlade je trdna politična zaveza in obljuba, da bo vsem osebam, mlajšim od 30 let, v štirih mesecih od začetka brezposelnosti ali zaključka izobraževanja ponujena možnost kakovostne zaposlitve, nadaljnjega izobraževanja, vajeništva ali pripravništva. Ta zaveza, ki je bila sprejeta leta 2013 in obnovljena leta 2020, je temelj verodostojnosti Evropske unije v očeh mladih.

Rezultati so vidni, saj se je brezposelnost mladih v EU v desetletju zmanjšala za skoraj deset odstotnih točk, čeprav teh številk ni mogoče pripisati izključno izvajanju jamstva za mlade. Programi jamstva za mlade so koristili več kot 60 milijonom mladih, okrepitev tega instrumenta pa je privedla do institucionalnih reform v državah članicah. Privlačnost te politike sega tudi čez meje EU, saj programe jamstva za mlade že razvijajo v sosednjih državah, zlasti na Zahodnem Balkanu. Vendar ti dosežki ne smejo zasenčiti dejstva, da je brezposelnost mladih še vedno skoraj trikrat višja od brezposelnosti celotnega prebivalstva in da trend upadanja zadnja tri leta stagnira. Ponekod so razmere še naprej izjemno težke.

V več državah članicah je stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, še vedno skrb vzbujajoča. Večji je med ženskami, Romi, mladimi invalidi in drugimi ranljivimi skupinami, zato je očitno, da enoten pristop za vse ni ustrezen, ampak je potrebno ciljno usmerjeno, teritorializirano in vključujoče izvajanje jamstva za mlade. Zaposlovanje teh mladih ni samo socialna nujnost, ampak tudi strateški odziv na pomanjkanje delovne sile in spretnosti, ki zavira naša gospodarstva.

Da bi lahko učinkovito ukrepali, je treba ciljne skupine natančno razumeti. Pomanjkanje podrobnih podatkov o profilih mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, je velika ovira. Za pripravo ustreznih odzivov je nujno treba poglobljeno evidentirati podskupine mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, in njihove lastnosti. Te mlade je treba tudi vključiti v oblikovanje ukrepov, ki so jim namenjeni, saj nobena politika vključevanja ne more uspeti brez dejavnega sodelovanja svojih upravičencev.

Pri oceni izvajanja okrepljenega jamstva za mlade so bile ugotovljene nesporne politične ambicije in močna nacionalna odgovornost, vendar tudi omejitve pri njegovi operacionalizaciji. Namesto enega samega modela se uporabljajo različni, kar odraža institucionalne tradicije in razmere na trgu dela v državah članicah. Nekatere so jamstvo za mlade vključile v obstoječi sistem, druge pa so vzpostavile namenske modele. Nekatere so upravljanje centralizirale na nacionalni ravni, medtem ko so ga druge prenesle na lokalno raven. Nekatere dajejo prednost pristopu „najprej zaposlitev“, druge pa se osredotočajo na usposabljanje.

Ta raznolikost je dragocena, vendar z njo ni mogoče upravičiti prekomernih vrzeli v uspešnosti pri izvajanju jamstva za mlade. Kazalniki neposrednega spremljanja na ravni EU kažejo zelo različno realnost. Preveč mladih v štirih mesecih ne prejme ponudbe in premalo jih najde trajnostno delo. Kazalniki nadaljnjega ukrepanja so zelo pomanjkljivi v smislu količine in kakovosti zbranih podatkov. Nekatere službe so upravno ali pravno nezmožne izmenjevati informacije in spremljati napredek, kar je strukturna ovira, ki jo je treba odpraviti. Izboljšanje sistemov spremljanja in ocenjevanja v državah članicah mora postati politična prednostna naloga.

Še bolj skrb vzbujajoče je, da večina mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, zlasti tistih, ki so najbolj oddaljeni od trga dela, ostaja zunaj programov jamstva za mlade. Neaktivne mlade, ki živijo na podeželskih ali marginaliziranih območjih in niso prijavljeni pri javnih zavodih za zaposlovanje, institucije spregledajo. Organi, pristojni za izvajanje, pogosto nimajo dovolj človeških in finančnih virov, da bi dosegli te skupine, zato najmanj podpore dobijo prav tisti, ki jo najbolj potrebujejo. To stanje je politično nesprejemljivo. Sorazmerno z izzivi, s katerimi se je treba spoprijeti, je nujno treba okrepiti upravne in človeške vire, specializirane za podporo zaposlovanju mladih.

Ozaveščenost je na splošno nizka. V več državah članicah je jamstvo za mlade vključeno v širše programe, ki so na splošno namenjeni mladim ali zaposlovanju celotnega prebivalstva, in sicer do te mere, da postane nevidno, nekateri upravičenci pa se sploh ne zavedajo, da sodelujejo v programu jamstva za mlade. Vendar politika, ki ni ne prepoznana ne razumljena, izgubi učinkovitost in legitimnost.

Osredotočiti se je treba na preprečevanje. Jamstvo za mlade ne more delovati kot osamljena politika, ki posreduje šele na koncu verige. Da bi preprečili ponavljajoče se vračanje v skupino mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, se je nujno treba boriti proti osipu, podpirati učence v težavah in zagotavljati podporo po vključitvi. Za trajnostno vključevanje je potreben stalen, celosten in skladen pristop.

Prav tako je ključna pripravljalna faza. Številni ranljivi mladi niso takoj pripravljeni vstopiti na trg dela, ampak potrebujejo individualno svetovanje, psihosocialno podporo in usposabljanje za pridobitev osnovnih spretnosti. S to podporo je treba odpraviti temeljne vzroke socialne izključenosti, preden se lahko ti mladi, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, ponovno vključijo. Dejavno vključevanje najbolj marginaliziranih mladih mora postati glavna prednostna naloga okrepljenega jamstva za mlade.

V tem okviru potrjevanje priložnostno ali neformalno pridobljenih spretnosti pomeni strateški vzvod. Številni mladi imajo spretnosti, ki so jih pridobili v družini, skupnosti ali socialnem okolju, vendar niso uradno priznane. Z njihovim potrjevanjem se lahko odpravijo ovire za zaposlovanje in spodbujajo lokalni talenti.

V priprave morajo biti vključene tudi institucije. Javni zavodi za zaposlovanje in partnerske organizacije pogosto nimajo dovolj usposobljenega osebja za najbolj zapletene primere. To nas pripelje do razširitve jamstva za mlade na osebe, stare od 25 do 29 let, kar je politično pomembno, saj so prehodi v zaposlitev daljši in manj stabilni, vendar ta širitev brez dodatnih sredstev slabi prizadevanja in ne zagotavlja ustrezne podpore za to novo starostno skupino. Za resnično individualiziran pristop so potrebna večja sredstva, sicer bo standardizirana posplošitev storitev na koncu stala več, ker bo učinkovitost pri zmanjševanju neenakosti in vključevanju mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, dolgoročno omejena.

Skrbno je treba razmisliti o ponovnem uravnoteženju predlaganih ponudb. Glede na finančno nujnost, s katero se spoprijemajo mladi, je razumljivo, da se prednost daje zaposlovanju, vendar subvencionirana delovna mesta ne zagotavljajo vedno dolgoročnega vključevanja, kar jasno dokazuje pogosto vračanje v prekarno zaposlitev. Z izbiranjem najustreznejše ponudbe za vsak posamezni profil ali kombiniranjem izobraževanja, vajeništva, pripravništva in zaposlitve bi lahko dosegli konkretnejše in bolj trajnostne rezultate.

Priložnosti za prostovoljstvo bi bilo treba vključiti kot novo kategorijo programov, ki jih ponuja jamstvo za mlade, saj lahko prostovoljstvo nekaterim mladim zagotovi prožen okvir za razvoj spretnosti, ponovno vzpostavitev družbenih vezi in pripravo na zaposlitev. Vendar mora te nove možnosti spremljati dodatno financiranje, da ne bi ogrozili obstoječih programov.

Še vedno je izjemno pomembna kakovost ponudb. Uskladitev okrepljenega jamstva za mlade z evropskimi okviri kakovosti in evropskim stebrom socialnih pravic ni zadoščala, da bi upravičenci doživeli resnične spremembe. Z odprto metodo koordinacije na ravni EU bi lahko omogočili strukturirano izmenjavo primerov dobre prakse, pa tudi harmonizacijo ocenjevalnih meril in strožje spremljanje kakovosti vključitve.

Uspeh jamstva za mlade je odvisen tudi od močnih partnerstev med ministrstvi, javnimi zavodi za zaposlovanje, izobraževalnimi storitvami, ponudniki usposabljanja, socialnimi partnerji, nacionalnimi mladinskimi sveti, nevladnimi organizacijami in lokalnimi organi. Sodelovalni pristop omogoča, da se vzpostavi integrirana podporna mreža, in prispeva k ponovni pridobitvi zaupanja mladih, ki so najbolj oddaljeni od trga dela.

Izboljšati je treba tudi sinergijo z evropskim jamstvom za otroke, da bi zagotovili neprekinjeno podporo za starostno skupino od 15 do 18 let in preprečili utrditev ranljivosti. S celovitejšim pristopom z drugimi strategijami EU za vključevanje, kot so strateški okvir EU za Rome ali strategije EU za Unijo enakosti, bi okrepili ukrepe v korist mladih ne glede na njihov položaj.

Političnih ambicij ni mogoče uresničiti brez ustreznih finančnih sredstev. Neposredna povezava z Evropskim socialnim skladom plus (ESS+) in namenska dodelitev 12,5-odstotnega deleža v večletnem finančnem okviru za obdobje 2021–2027 sta omogočili znaten napredek, vendar težave nekaterih držav članic pri črpanju sredstev in odprava namenskega financiranja v predlaganem večletnem finančnem okviru za obdobje 2028–2034 pomenijo resnično tveganje za trajnostnost in učinkovitost financiranja jamstva za mlade.

Rezultati izvajanja so še vedno neenaki in med državami članicami so trdovratne razlike, zato je potrebna politična spodbuda za podporo mladim pri prehodu na trg dela. Kadar sta stopnja brezposelnosti mladih in stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, višji od povprečja EU, mora Komisija sprejeti zavezujoče sklepe. Cilj ni, da bi zadevne države članice kaznovali, ampak da bi zahtevali jasne načrte za izboljšanje, in sicer za krepitev upravne zmogljivosti, izboljšanje pokritosti ciljnih skupin, zlasti tistih, ki jih je najtežje doseči, razvoj ambicioznih strategij ozaveščanja, izboljšanje kakovosti ponudb in vzpostavitev zanesljivih sistemov zbiranja podatkov. Končni cilj je izboljšati navzgor usmerjeno socialno konvergenco v Evropski uniji in našim mladim ponuditi praktične rešitve.

Jamstvo za mlade mora postati, kar si prizadevamo, da bi bilo: verodostojna obljuba vključenosti, avtonomije in dostojanstva za vse mlade.

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju Priporočila Sveta z dne 30. oktobra 2020 o Mostu do delovnih mest – okrepitev jamstva za mlade in nadomestitvi Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino
(2025/2184(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 30. oktobra 2020 o Mostu do delovnih mest – okrepitev jamstva za mlade in nadomestitvi Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino[1],

– ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji ter členov 145, 147, 149, 165, 288 in 292 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

– ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter zlasti členov 14, 15, 21 in 31,

– ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic, ki so ga 17. novembra 2017 razglasili in podpisali Svet, Parlament in Komisija, zlasti načel 1, 3 in 4,

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mladino[2],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 7. oktobra 2020 z naslovom Unija enakosti: strateški okvir EU za enakost, vključevanje in udeležbo Romov (COM(2020)0620),

– ob upoštevanju Priporočila Sveta (EU) 2021/1004 z dne 14. junija 2021 o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke[3],

– ob upoštevanju okvira evropskega semestra in specifičnih priporočil za države,

– ob upoštevanju okvira Odbora za zaposlovanje (EMCO) za spremljanje jamstva za mlade in poročanje o njem, vključno s kazalniki neposrednega spremljanja, kazalniki nadaljnjega ukrepanja in ključnimi sporočili, ki se uporabljajo pri večstranskem nadzoru njegovega izvajanja,

– ob upoštevanju kazalnikov Eurostata o brezposelnosti mladih in mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo,

– ob upoštevanju poročil Komisije o spremljanju in zbiranja podatkov o izvajanju jamstva za mlade,

– ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 2021/1057 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o vzpostavitvi Evropskega socialnega sklada plus (ESS+) in razveljavitvi

[1] UL C 372, 4.11.2020, str. 1.
[2] UL C 120, 26.4.2013, str. 1.
[3] UL L 223, 22.6.2021, str. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

Uredbe (EU) št. 1296/2013[4],

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 15. marca 2018 o evropskem okviru za kakovostna in učinkovita vajeništva[5],

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 10. marca 2014 o okviru za kakovost pripravništev[6],

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 24. novembra 2020 o poklicnem izobraževanju in usposabljanju (PIU) za trajnostno konkurenčnost, socialno pravičnost in odpornost[7],

– ob upoštevanju Priporočila Sveta z dne 20. decembra 2012 o potrjevanju neformalnega in priložnostnega učenja[8],

– ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 3/2015 z dne 24. marca 2015 z naslovom Jamstvo EU za mlade: narejeni so bili prvi koraki, vendar se nakazujejo tveganja pri izvajanju, in posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 5/2017 z dne 4. aprila 2017 z naslovom Brezposelnost mladih – ali so politike EU prinesle spremembe?,

– ob upoštevanju evropske ocene izvajanja z dne 18. decembra 2025 o izvajanju okrepljenega jamstva za mlade – trendi v državah članicah EU, učinek, financiranje in upravljanje EU, ki jo je objavila služba Evropskega parlamenta za raziskave,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. oktobra 2020 o jamstvu za mlade[9],

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A10-0000/2026),

A. ker je okrepljeno jamstvo za mlade zaveza vseh držav članic, da bo vsem osebam, mlajšim od 30 let, v štirih mesecih od začetka brezposelnosti ali zaključka izobraževanja ponujena možnost kakovostne zaposlitve, nadaljnjega izobraževanja, vajeništva ali pripravništva;

B. ker je težko ugotoviti, ali obstaja neposredna vzročna zveza med izvajanjem okrepljenega jamstva za mlade in ugotovljenimi rezultati znižanja stopnje mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, in stopnje brezposelnosti mladih;

Trendi pri izvajanju jamstva za mlade

1. pozdravlja veliko uspešnost trgov dela v EU in zgodovinsko nizke stopnje brezposelnosti; vendar obžaluje, da ta trend nima večjega učinka na mlade, katerih stopnja brezposelnosti znaša približno 15 % in je še vedno skoraj trikrat višja od stopnje brezposelnosti

[4] UL L 231, 30.6.2021, str. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] UL C 153, 2.5.2018, str. 1.
[6] UL C 88, 27.3.2014, str. 1.
[7] UL C 417, 2.12.2020, str. 1.
[8] UL C 398, 22.12.2012, str. 1.
[9] UL C 395, 29.9.2021, str. 101.

splošnega prebivalstva;

2. pozdravlja dejstvo, da od uvedbe jamstva za mlade stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, v EU upada in se je leta 2024 znižala na 11,1 %; vendar ugotavlja, da med državami članicami obstajajo razlike, saj so nekatere že dosegle cilj za leto 2030, v drugih pa je stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, še vedno skrb vzbujajoče visoka;

3. poudarja, da je iz kazalnikov neposrednega spremljanja jamstva za mlade razvidno, da so z začetkom delovanja in izvajanjem programov jamstva za mlade povezani veliki in trdovratni izzivi; poudarja zlasti, da je leta 2024 več kot polovica udeležencev (54 %) več kot štiri mesece ostala v pripravljalni fazi ter da je bil pozitiven in pravočasen izhod iz pripravljalne faze dosežen v manj kot polovici primerov (45,1 %);

4. poudarja, da so kazalniki nadaljnjega ukrepanja v več državah članicah nepopolni zaradi pomanjkanja podatkov in metodoloških pomanjkljivosti;

5. poudarja, da so nekateri mladi v posebno ranljivem socialnem položaju in se spoprijemajo z večjim tveganjem brezposelnosti, pa tudi s strukturnimi ovirami pri dostopu do usposabljanja in razvoja spretnosti;

6. poudarja, da je vključitev pobude za zaposlovanje mladih v ESS+ privedla do obveznosti, da se 12,5 % sredstev ESS+ dodeli za ukrepe in reforme, ki spodbujajo zaposlovanje mladih, poklicno izobraževanje in usposabljanje ter prehod iz šole v zaposlitev za države članice, v katerih je stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, višja od povprečja EU; globoko obžaluje, da ta dodelitev, ki je zapuščina pobude za zaposlovanje mladih, ni vključena v predlog Komisije za večletni finančni okvir za obdobje 2028–2034;

Učinek okrepljenega jamstva za mlade

7. se zaveda, da je okrepljeno jamstvo za mlade spodbudilo institucionalne reforme in politične inovacije v državah članicah, pa tudi razmislek o reorganizaciji aktivnih politik trga dela za mlade;

8. poudarja, da se učinek okrepljenega jamstva za mlade po državah članicah razlikuje z vidika izvajanja in posebnih elementov okrepitve;

9. obžaluje, da je ozaveščenost o programih okrepljenega jamstva za mlade med mladimi in do neke mere med organi, ki niso neposredno odgovorni za te programe ali vprašanja zaposlovanja, še vedno nizka;

10. ugotavlja, da je obveščanje še vedno ena od glavnih ovir za izvajanje okrepljenega jamstva za mlade; obžaluje, da so ukrepi večinoma pasivni in usmerjeni le v mlade, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo in so prijavljeni pri javnih zavodih za zaposlovanje;

11. izraža pomisleke glede pravičnosti programov okrepljenega jamstva za mlade v smislu njihove zmožnosti, da dosežejo ranljive in neaktivne skupine, kot so romske skupnosti, zlasti na oddaljenih območjih;

12. je zaskrbljen zaradi trenda, opaženega v programih okrepljenega jamstva za mlade, in sicer prehoda s posamezniku prilagojenih na splošne storitve;

13. ugotavlja, da je bilo od uvedbe okrepljenega jamstva za mlade kljub poudarku na usklajevanju meril kakovosti z okviri EU doseženo le skromno dejansko izboljšanje kakovosti ponudb;

14. meni, da okrepljeno jamstvo za mlade ni v celoti doseglo svojih ciljev in ga je treba še izboljšati, da bi premostili vrzel med njegovimi cilji in praktičnim izvajanjem;

Priporočila

15. poziva države članice, naj poskrbijo za ciljno usmerjeno izboljšanje posebnih upravnih zmogljivosti javnih zavodov za zaposlovanje in drugih nacionalnih subjektov, odgovornih za izvajanje okrepljenega jamstva za mlade;

16. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo celovito podporo za odpravo zapletenih ovir, s katerimi se spoprijemajo mladi, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, da bi odpravili temeljne vzroke socialne izključenosti, preden se posvetimo stanju na področju njihovega zaposlovanja;

17. poudarja, da je sodelovalni pristop bistven za uspešno izvajanje okrepljenega jamstva za mlade; poziva države članice, naj okrepijo sodelovanje med ministrstvi, javnimi zavodi za zaposlovanje, socialnimi partnerji, akterji na trgu dela, nacionalnimi mladinskimi sveti in civilno družbo na centralni in lokalni ravni, da bi zagotovile, da vsi delujejo v povezani mreži storitev za mlade, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo;

18. poziva Komisijo in države članice, naj v programe okrepljenega jamstva za mlade vključijo sklop ukrepov za preprečevanje zgodnjega opuščanja šolanja, da to pozneje ne bi vplivalo na življenje mladih;

19. poziva države članice, naj okrepijo svojo ponudbo poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter posodobijo svoje sisteme vseživljenjskega učenja, zlasti tako da preučijo možnosti za individualne račune za usposabljanje ali sklade za usposabljanje v skladu z nacionalnimi modeli;

20. poziva k večji sinergiji med instrumenti jamstva za mlade in jamstva za otroke, in sicer tako na ravni EU kot na nacionalni ravni, zlasti da bi zagotovili stalno podporo pomoči potrebnim otrokom od 15. do 18. leta starosti in ko postanejo mladi odrasli; poudarja, da mora biti cilj tega povezanega pristopa preprečiti pojav, pri katerem mladi ob koncu oskrbe nenadoma ostanejo brez podpore („care cliff“);

21. poziva države članice, naj okrepijo ukrepe za obveščanje ranljivih mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, na nacionalni in lokalni ravni, aktivacijo te skupine pa določijo za glavno prednostno nalogo pri izvajanju okrepljenega jamstva za mlade;

22. poziva države članice, naj v skladu s priporočilom Sveta iz leta 2012 okrepijo svoje sisteme za potrjevanje neformalnega in priložnostnega učenja; spodbuja prilagoditev teh sistemov, da bi dosegli ranljive mlade, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali

usposabljajo, in sicer s krepitvijo zmogljivosti tistih, ki so odgovorni za potrjevanje, ali ponujanjem posebnih ureditev, pri čemer je treba zagotoviti kakovost teh postopkov;

23. poziva države članice, naj kot privzeti ukrep ponovno uravnotežijo ponudbe v okviru programov okrepljenega jamstva za mlade in jih usmerijo v razvoj spretnosti, tako da zmanjšajo odvisnost od zaposlovanja in subvencioniranih delovnih mest;

24. priporoča, naj se oblikuje peti sklop programov okrepljenega jamstva za mlade, ki bo namenjen priložnostim za prostovoljstvo; poudarja, da se s prostovoljstvom lahko izboljšajo spretnosti, poveča zaposljivost mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, ter omogoči prožnejše vključevanje ranljivih mladih;

25. poziva Komisijo, naj v okviru okrepljenega jamstva za mlade uvede odprto metodo usklajevanja kakovosti ponudb;

26. poziva Komisijo in države članice, naj za okrepljeno jamstvo za mlade v naslednjem večletnem finančnem okviru dodelijo ustrezna sredstva, zlasti tako da ohranijo dodelitev sredstev EU;

27. poziva države članice, naj znatno izboljšajo svoje sisteme za spremljanje izvajanja okrepljenega jamstva za mlade v smislu kakovosti in popolnosti zbranih podatkov;

28. ugotavlja, da so rezultati izvajanja okrepljenega jamstva za mlade neenakomerni, ugotovljeni izzivi pa so še vedno aktualni; poziva Komisijo, naj po rednem zakonodajnem postopku sprejme sklepe za države članice, v katerih sta stopnja brezposelnosti mladih in stopnja mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, višji od povprečja EU;

°

° °

29. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA: IZJAVA O PRISPEVKIH

Poročevalec na podlagi člena 8 Priloge I Poslovnika izjavlja, da je v svoje poročilo vključil prispevke k zadevam, ki se nanašajo na temo dokumenta, ki jih je med pripravo osnutka poročila prejel od naslednjih zastopnikov interesov, ki spadajo na področje uporabe Medinstitucionalnega sporazuma o obveznem registru za preglednost[1], ali zastopnikov javnih organov tretjih držav, vključno z njihovimi diplomatskimi predstavništvi in veleposlaništvi:

1. Zastopniki interesov, ki spadajo na področje uporabe Medinstitucionalnega sporazuma o obveznem registru za preglednost
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Priprava tega seznama je v izključni pristojnosti poročevalca.

Če so na seznamu navedene fizične osebe z imenom ali njihovo funkcijo ali z obema, poročevalec izjavlja, da je zadevne fizične osebe seznanil z obvestilom Evropskega parlamenta o varstvu podatkov št. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), v katerem so opredeljeni pogoji, ki veljajo za obdelavo njihovih osebnih podatkov, ter pravice, povezane s to obdelavo.

[1] Medinstitucionalni sporazum z dne 20. maja 2021 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o obveznem registru za preglednost (UL L 207, 11.6.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).